מבט על
INSS
המכון למחקרי ביטחון לאומי
THE INSTITUTE FOR NATIONAL SECURITY STUDIES
TEL AVIV UNIVERSITY אוניברסיטת תל אביב

בצל הסנקציות המערביות: המסחר הישראלי על סף תהום ה-BDS

אלק מאור | גיליון 2227 | 25 בנובמבר 2026

מאמר זה בוחן אפשרות לחרמות, משיכת השקעות וסנקציות נגד ישראל בארצות הברית, על רקע ירידה חדה בשיעור הבוחרים הצעירים והנוטים לדמוקרטים שיש להם יחס חיובי כלפי ישראלים. המאמר טוען שההשפעה של יוזמות BDS על הכלכלה הישראלית, ובהן יוזמות בעיר ניו יורק, תוקהה ככל הנראה בטווח הקצר בשל מגבלות משפטיות, פוליטיות ופיננסיות. עם זאת, הן עלולות לנרמל עוד יותר מסעות חרם ברחבי ארצות הברית ולהגביר את הלחץ על מחוקקים דמוקרטים לנקוט בסנקציות נגד עסקים בבעלות ישראלית. אף שביצועי הייצוא הישראלי בתקופה האחרונה מצביעים על עמידות בפני חרמות בהובלת צרכנים, סנקציות אמריקאיות אפשריות עלולות להטיל על ישראל מחירים כלכליים כבדים יותר: בריחת הון, הגבלות על המגזר הבנקאי הישראלי ועידוד חברות המבקשות לציית לחקיקת הסנקציות להימנע לחלוטין ממסחר עם ישראל.

בוחרים צעירים

מערכת היחסים בין מדינת ישראל למפלגה הדמוקרטית מתקדמת במהירות אל נקודת שבר. בארבע השנים האחרונות ירדה התמיכה בישראל בקרב בוחרים הנוטים לדמוקרטים ב-27 נקודות. כיום שמונה מכל עשרה בוחרים המזדהים כנוטים למפלגה הדמוקרטית מצהירים על דעה שלילית כלפי ישראל. ההסברים הנפוצים לתופעה כוללים את הזדהותם הגוברת של הדמוקרטים עם מצוקת הפלסטינים, קמפייני דיסאינפורמציה ברשתות החברתיות מצד גורמים עוינים לאינטרסים המערביים והתפיסה הרווחת בציבור שישראל תמרנה את הנשיא טראמפ ודחפה אותו לפתוח במבצע Epic Fury (התקיפה המשותפת האמריקאית-ישראלית באיראן). ואולם כל ההסברים הללו אינם מזהים עד כמה הקרע הגובר בין הדמוקרטים לישראל נובע לא רק מעוינות גוברת כלפי ישראל, אלא גם כלפי הישראלים עצמם.

לפני ארבע שנים מצאו חוקרי מכון הסקרים Pew ש-55% מהדמוקרטים הצעירים בני 18–29 החזיקו בדעה חיובית על הישראלים כעם. עד 2024 ירד נתון זה ל-42%. בסקר האחרון של Pew, שנערך ב-4–17 במאי 2026, רק 26% מהדמוקרטים הצעירים הביעו דעה חיובית על הישראלים כעם. לעומת זאת, יחסם של הדמוקרטים הצעירים לפלסטינים נותר יציב למדי בארבע השנים האחרונות: 70% הביעו דעה חיובית על הפלסטינים ב-2022 ו-72% ב-2026. אף שגם עמדותיהם של הרפובליקנים הצעירים כלפי הישראלים התדרדרו, הירידה הביאה לכך שאחוזים כמעט שווים מהרפובליקנים הצעירים מחזיקים כיום בדעה חיובית על הישראלים ועל הפלסטינים: 42% הביעו דעה חיובית על הישראלים ו-40% הביעו את אותה תחושה כלפי הפלסטינים.

בהתבוננות כוללת, הנתונים מרמזים שהדמוקרטים הצעירים אימצו עדשה כמעט דיכוטומית שדרכה הם רואים את הישראלים ואת הפלסטינים. נתוני Pew גם תואמים סקר קודם שערכה הליגה נגד השמצה (ADL) ב-2024, ולפיו הצעירים נוטים הרבה יותר מן המבוגרים לאמץ סטריאוטיפים המזוהים עם אנטישמיות מודרנית. תוצאות מאותו סקר הראו גם שנשאלים שהסכימו לפחות במידה מסוימת עם התפיסה לפיה "כשחושבים על בעיות העולם, הכול מסתכם במדכאים מול מדוכאים" נטו פי 2.6 מכלל האוכלוסייה לאמץ שישה סטריאוטיפים אנטישמיים מודרניים או יותר.

להדגשת היקף העוינות כלפי הישראלים יש חשיבות, כי היא מפנה את תשומת הלב לרכיב מרכזי בדעת הקהל שעל פוליטיקאים דמוקרטים להגיב לו כשהם מתמודדים לתפקידים נבחרים במחוזות שבהם יש אוכלוסייה גדולה של בוחרים צעירים בעלי נטייה ליברלית. התנגדות חריפה למדיניות ישראל אינה מסבירה במלואה את האימוץ המהיר של עמדות אנטיציוניות בקרב דמוקרטים צעירים. גם בעידן הטיקטוק והבינה המלאכותית, סכסוכים אחרים לא הולידו תגובת נגד כלפי

קהילות מהגרים הקשורות אליהם אשר ניתן להשוותה אפילו בקירוב להיקף הזינוק בפשעי השנאה נגד יהודים מאז ה-7 באוקטובר 2023. הם גם לא עוררו קריאות נרחבות לחיסול ישויות מדיניות לאומיות. ההכרה בכך שהדמוקרטים הצעירים מחזיקים ברובם ברגשות שליליים כלפי הישראלים כעם מסייעת להבין את שפע העדויות מאז ה-7 באוקטובר המצביעות על כך שישראלים הולכים ונעשים לא רצויים במרחבים פרוגרסיביים.

ההשפעה על מקבלי ההחלטות

במהלך השנה האחרונה, העוינות הגוברת כלפי ישראלים עודדה מועמדים מהשמאל הקיצוני לאמץ עמדות שליליות כלפי ישראל. היא גם נרמלה את השיח האנטי-ישראלי בקרב מתמודדים פרוגרסיביים וחיזקה עוד יותר את הרגשות האנטיציוניים בקרב בוחריהם. בעוד שבעבר נתפסו עמדות אנטיציוניות כמכשול בפוליטיקה של מערכות בחירות, כיום הן משדרות אותנטיות ובהירות מוסרית באזורים פרוגרסיביים יותר בארצות הברית. כתוצאה מכך, DSA, הסוציאליסטים הדמוקרטיים של אמריקה, שהם אנטיציוניים מוצהרים, השיגו שורת ניצחונות ברחבי ארצות הברית. זאת, מאז שזוהרן ממדני ניצח בבחירות לראשות עיריית ניו יורק בסוף 2025 והפך לדמות מובילה בפוליטיקה של השמאל הפרוגרסיבי ברמה הארצית.

בניגוד לפנים הקודמות של DSA, אלכסנדריה אוקסיו-קורטס, ממדני הצליח עד כה לשמור על תמיכת הוועדה הארצית של הארגון, במידה לא מבוטלת בזכות המשך העמדתה של האנטיציונות במרכז זהותו הפוליטית, בהתאם לעמדת DSA מאז ה-7 באוקטובר. ארגונים יהודיים ותיקים בארצות הברית צופים בדאגה בכך שהרטוריקה האנטיציונית של ממדני, לצד ביטולן של הגנות משפטיות ליהודים ולישראלים, התלוותה לזינוק מדיד בפשעי שנאה אנטישמיים בעיר שהוא עומד בראשה.

יוזמות עירוניות למשיכת השקעות, חרמות של עסקים קטנים וחרמות צרכנים

מאז ה-7 באוקטובר העבירו רק קומץ עיריות בארצות הברית החלטות התומכות ב-BDS. כמעט כולן נמצאות ברשויות עם פחות מ-125 אלף תושבים, נטולות הבולטות התרבותית והכלכלית של מטרופולינים גדולים יותר כמו ניו יורק. מבין חמש הערים הגדולות ביותר בארצות הברית, ממדני הוא ראש העיר היחיד שתומך בגאווה בתנועת ה-BDS. אף שבממשלו יש מינויים פוליטיים רבים התואמים את השקפותיו על ישראל, חסמים משפטיים ופוליטיים משמעותיים מונעים ממנו לפעול למשיכת השקעות גלויה משווקים פיננסיים ומחברות ישראליות.

מאז שפורסם צו 157 של מושל מדינת ניו יורק לשעבר אנדרו קואומו ב-2016, מחייבת מדינת ניו יורק את הגופים הממשלתיים שלה למשוך השקעות ממוסדות ומחברות שזוהו כמי שמקדמים BDS. תקציב העירייה המוצע של ממדני כולל כיום הסכם עם המושלת הוקול, שנבחרה זה עתה לכהונה נוספת, שלפיו תקבל העיר סיוע כספי של כמעט 8 מיליארד דולר בשנתיים הקרובות, ולכן ממשלו עלול להיות חשוף לתקנות מדינתיות הנוגעות ל-BDS. גם אם ממדני יצליח לשכנע את ועדות הקרנות הפנסיוניות העירוניות למשוך השקעות מתאגידים הקשורים לישראל, כמעט בוודאות ההשפעה תהיה זניחה. מחקרים אקדמיים קודמים שניסו להעריך את גודל ההשפעה של משיכת השקעות מוסדיות מדרום אפריקה בתקופת האפרטהייד לא מצאו השפעות מובהקות סטטיסטית על שווי השוק של תאגידים רב-לאומיים שהיו יעד למשיכת השקעות, ומחקרים על משיכות השקעות מוסדיות עדכניות יותר מדלקים מאובנים הראו השפעה זעירה דומה על חברות היעד. יכולתו של ממשל ממדני לפגוע בחברות ישראליות בכוחות עצמו מוגבלת לשיקול הדעת הרחב שהוא מפעיל במתן חוזים עירוניים. אך גם בכך הוא עדיין כבול חוזית לשותפויות ציבוריות-פרטיות קיימות שנוצרו בכהונות ראשי עיר קודמים, ובראשן חוזה החכירה ל-99 שנה עבור הקרקע שעליה פועלת Cornell Tech, שיתוף פעולה בין אוניברסיטת קורנל לטכניון.

ועם זאת, החלטתו של ממדני ביום הראשון לכהונתו לבטל איסור על מעשים הקשורים ל-BDS כבר פגעה, אם כי בשוליים, ביצואנים ישראליים של מזון. יתר על כן, ההחלטה של קואופרטיב המזון פארק סלופ בברוקלין בסוף מאי להפסיק למכור מוצרים ישראליים ממחישה באיזו קלות יכולים עסקים בניו יורק להחרים סחורות ישראליות כשאין להם קשרים כספיים למדינת ניו יורק. מרכז לואיס ד' ברנדייס לזכויות אדם במסגרת החוק, ארגון יהודי אמריקאי לזכויות אזרח בעל רקורד מרשים של ניצחונות משפטיים נגד אפליה אנטי-יהודית, טרם התחייב לנקוט בצעדים משפטיים נגד האיסור של הקואופרטיב על סחורות ישראליות. אף שקרא בפומבי לסופרמרקט לבטל את משאל החרם שלו, אין למרכז ברנדייס ולארגונים דומים מסלול משפטי ברור לכפות היפוך של ההחלטה.

אם יחליט בסופו של דבר לנקוט בצעדים משפטיים, מרכז ברנדייס צפוי להתקשות להשיג מושבעים חסרי פניות או תובעים בעלי זכות עמידה מספקת ונכונות לעסוק במאבק משפטי ממושך. אין גם ערובה לניצחון משפטי, אפילו בערכאת ערעור,

וקיימות גם השלכות פוליטיות אפשריות שיש לשקול באם יינתן פסק דין לא רצוי. הפיכתו של חרם יחיד ובעל חשיפה גבוהה למאבק משפטי הנבחן ברמה הלאומית עלולה לגבור בהרבה על כל תועלת כספית עבור הנפגעים. ארגוני זכויות אזרח אחרים, כגון האיגוד האמריקאי לחירויות האזרח (ACLU), עשויים להיות להוטים להשמיע הגנה משפטית מטעם הקואופרטיב, משום שהם רואים בעניין חלק בלתי נפרד מההגנה על חופש הביטוי. יתרה מזו, עצם הפרסום של התיק עשוי לעורר יוזמות חרם נוספות, משום שהוא מסב תשומת לב תקשורתית נוספת לתנועת ה-BDS ולנרטיב שלה לגבי הסכסוך.

בינתיים, חנויות מכולת ובעלי מסעדות אמריקאים בעלי דעות דומות עשויים לשאוב השראה מקואופרטיב פארק סלופ וליישם חרם משלהם על מוצרים ישראליים, שהרי לא מדובר בחברות ציבוריות שקרנות פנסיה מדינתיות מחזיקות בהן או בעסקים הקשורים בחוזה עם מוסדות מדינתיים או פדרליים. נוסף על האיסור המפורש של משרד המסחר האמריקאי על חרמות שלא אושרו בידי ממשלת ארצות הברית, ב-38 מדינות בארצות הברית קיימים חקיקה או צו ביצועי נגד BDS. ההוראות נגד BDS ברחבי ארצות הברית נעות מהצהרות פשוטות המגנות את התנועה ועד איסורים רשמיים על השקעה בגופים המפלים עסקים ישראליים, על התקשרות עמם או על מימונם.

הסכנה הפוטנציאלית שממדני ופוליטיקאים אמריקאים בעלי דעות דומות מציבים לבריאותה של הכלכלה הישראלית בטווח הקצר והבינוני אינה נשענת על הצעדים שהם עצמם יכולים לנקוט במסגרת תפקידם הנבחר, אלא על יכולתם לעורר מאמצי חרם עתידיים ולהזיז את המפלגה הדמוקרטית עוד יותר שמאלה בכל הנוגע למדיניות המגבילה את היחסים בין ארצות הברית לישראל. הפופולריות של ממדני בניו יורק ורשימת ההישגים המוצלחת שלו בתמיכה פוליטית במועמדים משדרות למתכנני קמפייני חרם ולמועמדים שאפתנים שלעומתיות כלפי ישראל אכן יכולה להיות חלק מנוסחה פוליטית מנצחת, בלי קשר לרלוונטיות שלה לתפקיד הפוליטי המדובר.

איומים על מערכת היחסים הכלכלית בין ישראל לארצות הברית

ניסיון קודם של המכון למחקרי ביטחון לאומי ב-2017 למפות את ההשפעות הכלכליות האפשריות של BDS הצביע על מתאם ישיר בין ירידה בהיקפי הייצוא לבין זינוקים באלימות הקשורה לסכסוך הישראלי-פלסטיני. ואולם דפוס זה לא חזר על עצמו במלחמת חרבות ברזל. נתונים מסבבים קודמים נגד חמאס העלו כי לייצוא הישראלי יש פגיעות מתונה לחרמות שקטים באיחוד האירופי, כשההשפעות נצפו שנה לאחר זינוק במספר ההרוגים הפלסטינים במהלך פעולות צה"ל. אך החוסן יוצא הדופן ושיא הצמיחה של הייצוא הישראלי ב-2025 מעמידים בספק את עצם ההנחה הזו.

הייצוא הישראלי של סחורות ושירותים לארצות הברית הגיע ב-2025 לכ-30.8 מיליארד דולר, כ-18.78% משוק הייצוא העולמי של ישראל, שהיקפו 164 מיליארד דולר. שני סכומי הייצוא הם שיאים לישראל, חרף תדמיתה הפגועה אחרי שלוש שנות מלחמה. לפי נתוני הלשכה האמריקאית לניתוח כלכלי, מעגלים אלקטרוניים משולבים ומיקרו-מכלולים היו קטגוריית הייצוא היקרה ביותר של ישראל לארצות הברית ב-2025, בהיקף 4.42 מיליארד דולר, שהם 14.35% מכלל הייצוא לארצות הברית. מוצרים אלה משמשים רכיבים בשבבים מוליכים למחצה, שהם בעצמם מהווים תשומות לתשתיות ארגוניות. בעוד חברות הטכנולוגיה הגדולות ביותר ממהרות לקדם יישומים מבוססי בינה מלאכותית ואת השבבים המניעים אותם, הן אינן יכולות להרשות לעצמן להחרים מהנדסים ישראלים, כשהדבר מסכן אותן באובדן נתח שוק למתחרים. לעומת זאת, הייצוא הישראלי של מזון ומוצרי חקלאות רגיש הרבה יותר לחרמות בהובלת צרכנים ובהובלת עסקים, בשל החלופות הרבות הקיימות. ואולם הוא מהווה חלק קטן מהייצוא הישראלי לארצות הברית: בשנה שעברה הוא הניב 400 מיליון דולר במכירות בארצות הברית, שהם 1.3% בלבד מכלל ההכנסות מהייצוא לארצות הברית.

בנוסף למזון ומוצרי חקלאות, גם מוצרי תרופות נראים פגיעים לחרמות צרכנים. לפי נתוני לשכת המפקד האמריקאית, ב-2025 הסתכם הייצוא הישראלי של תרופות לארצות הברית ב-2.90 מיליארד דולר, כ-9.42% מכלל הייצוא למדינה. ואולם אומדנים ממשלתיים רשמיים מטעים, משום שהם אינם מביאים בחשבון הכנסות של חברות-בת ישראליות הפועלות בחו"ל. טבע, למשל, רשמה בשנה שעברה 9.19 מיליארד דולר במכירות בארצות הברית מתוך סך של 17.26 מיליארד דולר. יותר ממחצית המכירות של טבע בארצות הברית נבעו ממוצרי תרופות גנריות, שהניבו באותה שנה 5.15 מיליארד דולר. אף שמקורן של תרופות גנריות לרוב אינו שקוף לצרכנים האמריקאים, מטופלים יכולים לקבל מידע זה בפנייה פשוטה לרוקח שלהם. יתרת הייצוא של טבע לארצות הברית מורכבת ממספר קטן של תרופות מקור רווחיות מאוד, מוצרים שטבע מקווה שיניעו את צמיחתה בעתיד. ואולם המשך האסטרטגיה הזו בטווח הבינוני תלוי ביכולתה של החברה להמשיך למצוא חברות המוכנות לקבל על עצמן את הסיכונים התדמיתיים של שותפות עם חברה ישראלית. מתוך ידיעה שהמודעות לזיקתה

לישראל עלולה לגרור סיכון כספי, הגישה החברה באוגוסט בקשה שהתקבלה למנוע מהמושבעים בבית משפט פדרלי בפילדלפיה לדעת מהו מוצאה הלאומי.

טבע היא רק דוגמא אחת לחברה ישראלית בולטת בעלת רגישות גבוהה לחרמות בהובלת עסקים. ההודעה בספטמבר של 11 מדינות אירופיות וקנדה על הטלת סנקציות על מוצרי התנחלויות ישראליות מדגישה את ההשלכות האפשריות על יצואנים ישראלים בכמה ענפים. העונשים הנשקלים כעת נגד חברות שייתפסו מפרות את האיסור כוללים עד שלוש שנות מאסר בנורבגיה, חמש בקנדה ועשר בבריטניה. הסיכוי לאחריות פלילית עלול לעודד יבואנים לנקוט בחרמות שקטים נגד חברות ישראליות, בשל האפשרות שגם מוצרים שיוצרו בישראל גופא יכילו תשומות מההתנחלויות.

לאחרונה הביעו דמוקרטים בולטים רצון לקדם צעדים דומים בארצות הברית. ב-30 בספטמבר הגישו 42 מחוקקים דמוקרטים בבית הנבחרים את חקיקת הסנקציות הפיננסיות המקיפה ביותר עד כה נגד ישראל. הצעת החוק, שנקראת חוק עצירת ההתנחלויות (Stop the Settlements Act, H.R. 10642), תאסור את כל ה"סחורות שהופקו או יוצרו כולן או חלקן בהתנחלויות או במאחזים ישראליים... בגדה המערבית או ברצועת עזה", החל מ-30 בספטמבר 2026. בנוסף, היא תחסום יחידים וגופים ש"עוסקים במישרין או בעקיפין" בבניית התנחלויות בגדה המערבית (מאחר שבעזה אין בנייה ישראלית) מביצוע עסקאות בנכסים או בחוב המוחזקים בידי גוף אמריקאי.

ארבעים ושניים המצטרפים המקוריים ליוזמה כוללים לא רק 25 חברים בשדולה הפרוגרסיבית בקונגרס, אלא גם שני חברי קונגרס מהנהגת הקואליציה הדמוקרטית החדשה, הגדולה והמתונה יותר, שמונה 110 חברים. J Street, ארגון המהווה משקל נגד ציוני-ליברלי ל-AIPAC ומועדף יותר ויותר על ראשי המפלגה הדמוקרטית, כבר תמך בהצעה וציין שהיא מקדמת את המטרה של מדינה פלסטינית עצמאית. בהינתן התמיכה הכמעט מוחלטת בפתרון שתי המדינות מחוץ לגוש הפרוגרסיבי השמאלני הקיצוני של המפלגה, יתקשו הדמוקרטים למצוא סיבות להתנגד לחוק H.R. 10642 אם הם ישמרו על הרוב שזכו בו לאחרונה בקונגרס וישיבו לעצמם את הבית הלבן ב-2028.

התוצאה המדאיגה ביותר שעלולה להיות לחוק זה היא השפעתו האפשרית על המערכת הבנקאית הישראלית. בנקים ישראליים שיוטלו עליהם סנקציות, כשינותקו מחוב ומנכסים שבסיסם בארצות הברית, יהיו בעלי גישה מוגבלת לדולרים אמריקאיים, לא יוכלו לקבל תשלומים מחשבונות בנק אמריקאיים, ויאבדו את יכולתם להעביר כספים בין בנקים מקומיים במקרים שבהם הבנק המתווך הוא מוסד פיננסי בבעלות אמריקאית. דירוג האשראי של ישראל, שכבר הורד בשנה הראשונה של מלחמת חרבות ברזל, עלול לרדת עוד.

בלי קשר להשפעות המקרו-כלכליות של הסנקציות עצמן, עצם יישומן יעודד מאמצי חרם נוספים. תנועת ה-BDS עלולה להציג את הסנקציות האמריקאיות נגד ההתנחלויות כניצחון של התנועה, אף שהיא אינה עושה הבחנה רטורית או טקטית בין ישראל גופא לבין יישובים יהודיים ממזרח לקו הירוק. הסנקציות האמריקאיות צפויות גם לתדלק מאמצי חרם, בהזרקת מומנטום פוליטי לקמפיינים לביטול חקיקה מדינתית נגד BDS. בתרחיש כזה, חוקים מדינתיים נגד BDS הכוללים עונשים על חרמות של התנחלויות צפויים לעמוד בפני ביקורת שיפוטית וציבורית מחודשת.

בטווח הקצר, הסנקציות האמריקאיות עלולות לזרז בריחת הון, מה שיוביל לפיחות השקל כשמשקיעים זרים ימירו נכסים נזילים למטבע חוץ. כתוצאה מכך תצטנן ההשקעה בהון סיכון במגזר ההיי-טק הישראלי, שרובו ממומן בידי זרים, כשמשקיעים שהיו בעבר להוטים יפנו לשווקים פחות הפכפכים מבחינה פוליטית. הטלת סנקציות אמריקאיות תשדר גם מסר חזק למדינות אירופה שטרם התחייבו בפומבי לצעדים דומים, במיוחד אם הממשל האמריקאי הבא יחזור ויתחייב ליחסים ידידותיים יותר עם האיחוד האירופי ולנקיטת עמדה תקיפה יותר כלפי ישראל.

המלצות

סביר שלא ניתן להשיב את תמיכתה של קבוצת הגיל הצעירה ביותר בקרב הבוחרים הנוטים לדמוקרטים, לפחות בטווח הקצר. במהלך מלחמת חרבות ברזל עוצבה תפיסת הישראליות של דור שלם בידי תיאורים דמוניים של ישראלים ברשתות חברתיות, שמהן מקבלים כיום רוב הצעירים האמריקאים את חדשותיהם היומיומיות. מעצמות המבקשות לפגוע באינטרסים הלאומיים של ארצות הברית באמצעות תקיעת טריז בינה לבין שותפותיה האסטרטגיות המרכזיות הגבירו את התיאורים הללו ברשת, ועזרו להפיץ סיסמאות אנטיציוניות שהיו עד כה מוגבלות לברית המועצות ולשולי האקדמיה. התמודדות בו-זמנית עם קמפייני דיסאינפורמציה בהובלת הפדרציה הרוסית, המפלגה הקומוניסטית הסינית, משמרות

המהפכה והתקשורת הממלכתית של קטר היא משימה שמדינה בת 10 מיליון אזרחים אינה יכולה לעמוד בה לבדה. ואולם השבת התמיכה בקרב המחוקקים האמריקאים היא אתגר שאפשר להתגבר עליו.

בקונגרס, שבו הגיל החציוני הוא כ-60, תפיסת הישראליות של רוב המחוקקים עוצבה בידי התקשורת המסורתית ובידי תקופות היסטוריות מוקדמות יותר, שבהן עצם קיומה של ישראל היה שברירי בהרבה. כדי להחיות את התמיכה בקרב דמוקרטים מתונים, על ישראל לנסות לבסס מחדש את עמוד התווך ההיסטורי של מערכת היחסים הזו: ברית המושתתת על ערכים משותפים. הפגנת מחויבות למאבק באלימות יהודית ביהודה ושומרון תעזור מאוד להמחיש לוושינגטון שישראל היא אכן דמוקרטיה המחויבת לשמירה על שלטון החוק. היא גם תסייע להניח את היסודות ליחסים בונים עם ממשל דמוקרטי עתידי, שצפוי לעמוד בפני לחץ חסר תקדים להגיב לצעדים הנתפסים כפוגעים שלא לצורך בביטחונם של אזרחים פלסטינים. בכל מקרה, על מחוקקים ישראלים להיות מוכנים להגיב מראש למדיניות אמריקאית עתידית שתיצור מעגל יקר של חרמות, משיכת השקעות וסנקציות.

עורכי הסדרה: ענת קורץ, רינת חרש ואלדד שביט.